

प्रहसन् n. laughing, mocking; n. a kind of comedy or farce.	प्राग्य a. having the point directed to the front or to the east.
१ प्रहस्त m. the outstretched hand.	प्राग्नुराग m. the former affection.
२ प्रहस्त a. long-handed; m. N. of a Rakṣas etc.	प्रागलभी f. ऋषि n. confidence, boldness.
प्रहा f. start, advantage.	प्रागवस्था f. the former condition.
प्रहाण n., विष्णु f. ceasing, vanishing.	प्राग्नेत्र a. north-eastern; ऋषि & ऋतु f. आ the north-east.
प्रहार् m. stroke, blow, shot.	प्राग्नेत्र a. north-eastern; f. दीची=prec. f.
प्रहारिण् a. striking, fighting; m. warrior, hero.	प्राग्नुदा f. having been married before.
प्रहास m. laughter, sarcasm; p. विष्णु.	प्रावगमनवत् a. moving forwards.
प्रहि m. a well.	प्रावशीक a. having the neck turned eastward.
प्रहीण a. left alone, deprived of, wanting (—०); vanished, gone.	प्रावज्ञन् n. a former birth.
प्रहृति m. a kind of sacrifice.	प्रावज्ञति f. the same.
प्रहृष्ट a. rigid, erect; delighted, joyful, glad.	प्रावद्विष्णु a. south-eastern; ऋषि adv.
प्रहृष्टमनस् a. rejoiced in mind.	प्रावभार m. slope, inclination (lit. & fig.), mass, heap.
प्रहृति m. weapon, spear.	प्राय n. the extreme point; ऋत् a. first of all, best of (gen.).
प्रहृत् m. impeller.	प्रावत् adv. as before.
प्रहृष्टि m., विष्णु a. offering.	प्रावृण्, घुणक, & घुणिक m. guest.
प्रहृष्टद् m. N. of the chief of the Asuras.	प्रावधर्म & वक् m. the same.
प्रहृष्टद् m. refreshment, comfort, joy, happiness; N. of a Daitya, also = prec. pl. N. of a people.	प्राचिणिक m.=prec.; n. hospitable reception.
प्रहृष्टद् a. (f. ई) & n. refreshing, gladdening.	प्राहृ v. प्राहृ.
प्रहृष्टदिन् a. = prec. adj.	प्राहृण् or न n. fore-court, court-yard.
प्रहृष्ट a. bent forwards, stooping; humble.	प्राहृख, f. ई facing the east; inclined towards (—०); abstr. ऋत् n.
१ प्रा, pp. प्रात् = १पु; २ प्रा = २प्र (—०).	प्राचलद्य n. violence, passion.
प्राशु a. tall, high.	प्राचीन a. turned forward or eastward; former, prior, ancient, old; n. adv. forwards, in front or to the east of, before (abl.).
प्राक् v. प्राचृ.	प्राचीनवीत n. & वित् a. wearing the sacred cord over the right shoulder.
प्राकार m. encircling wall, rampart.	प्राचुर्य n. multitude, plenty.
प्राकारखण्ड m. a piece or the ruins of a wall.*	प्राचितस् m. patron. from प्रचितस्.
प्राकारस्थ a. standing on a wall.	प्राचैस् (instr. adv.) forwards.
प्राकृत, f. आ & ई natural, normal, usual, common, vulgar, vernacular; n. the vulgar language, the Prākrit.	प्राचृ or प्राचृ a. being in front, eastern, former, ancient; m. pl. the ancients or the inhabitants of the east.
प्राकृतभाषिण् a. speaking the vulgar language.	प्राचृ m. (nom. प्राचृ) inquirer.
प्रावृष्टय n. the falling of a shadow towards the east.	प्राजक m. driver.
प्रात्पन् f. ई former, previous, ancient.	प्राजापत् a. coming from or belonging to Prajāpati; m. (= विष्णु) a cert. form of marriage; n. procreative power.
प्रात्पस् & प्राकात् adv. from the front or from the east.	प्राजिक m. falcon.
प्रात्पूल a. having the points turned towards the east (blades of grass).	
प्राकप्रसुत a. mentioned before.	
प्राकशस् adv. eastward.	